

תפ"ח (חיפה) 15791-02-13 - מדינת ישראל נ' יאסר כיאל

תפ"ח (חיפה) 15791-02-13 - מדינת ישראל נ' יאסר כיאל ואח' מחוזי חיפה

תפ"ח (חיפה) 15791-02-13

מדינת ישראל

נגד

1. יאסר כיאל (עציר)

2. סוהיל כיאל (עציר)

3. מחמוד שאמי (עציר)

4. עומר שאעפי (עציר)

5. אחמד חטיב (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

[12.01.2015]

בפני הרכב השופטים: ח' הורוביץ [אב"ד]

א' טובי

ת' שרון-נתנאל

גזר דין

1. לאחר שקיימנו מספר לא מבוטל של ישיבות הוכחות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הודו הנאשמים בעובדות כתב אישום מתוקן. הסדר הטיעון כלל גם הסכמות לעניין העונשים, כפי שיפורט להלן.

עובדות כתב האישום המתוקן

2. נאשמים 1 ו-2 קרובי משפחה. נאשמים 3, 4 ו-5 קרובי משפחה ומכרים של נאשמים 1 ו-2.

3. בין גסוב הנבזי [המנוח] לבין נאשמים 1 ו-2 ועבד אלסלאם כיאל [עבד] וכן אחרים מבני משפחת כיאל, קיים סכסוך על רקע הפעלת בתי קפה/נרגילות בכפר ג'דידה-מכר [הכפר], שהוביל למתיחות רבה בין משפחות המנוח וכיאל. ביום 9.12.11 נורה למוות ילד כבן 12, מבני משפחת כיאל, סמוך לביתו שבכפר.

4. על רקע חשדם של בני משפחת כיאל כי המנוח מעורב במות הילד, קשרו הנאשמים ועבד קשר לפגוע במנוח באמצעות נשק. נאשמים 1,3,4,5 ועבד תכננו לממש את הקשר ביום 12.9.12 על פי התוכנית היה על נאשמים 4,3 ו-5 להמתין בכפר לשובו של המנוח מלימודיו בקורס נהיגה מונעת בנהריה, כשהם ברכב גנוב ולירות לעברו. על עבד היה להמתין לנאשמים 3, 4 ו-5 במגרש כדורגל בכפר, ברכב מאזדה, אותו יקבל מהם ולמלטם מהמקום לאחר הירי. נאשמים 4,3 ו-5 הצטיידו לצורך הקשר בשני אקדחים ובתחמושת.
5. ביום 12.9.12 סמוך לשעה 19:00, במסגרת הקשר ולצורך מימושו, לבקשת נאשם 2, נאשם 2 ומועתצם כיאל [מועתצם] נסעו לנהריה, שם הצביע נאשם 2 על המנוח וביקש ממועתצם להמתין ליציאת המנוח ולדווח על תנועותיו לכיוון הכפר. במהלך הנסיעה קיבל מועתצם שיחת טלפון מנאשמים 4,3 ו-5 שהורו לו להעביר אליהם את הדיווחים על אודות תנועותיו של המנוח. בהמשך, כך הורה לו גם נאשם 2.
6. במסגרת הקשר ועל פי התוכנית, נפגשו עבד ונאשמים 4,3 ו-5 בכפר, כשהם מצוידים באקדחים והמתינו במכוניתם להגעת המנוח. כשהגיע המנוח, ברכב טיוטה בו נסע, לצומת הכניסה לכפר, עבד דיווח על כך טלפונית לנאשמים 4,3 ו-5, עקב אחר המנוח ודיווח לנאשמים 4,3 ו-5 על התקדמות הנסיעה. נאשמים 4,3 ו-5 נסעו בעקבות מכונית המנוח.
7. כשמכונית המנוח נעצרה על מנת להוריד את נהגה והמנוח יצא מתוכה כדי לעבור למושב הנהג, האט נאשם 5 את מהירות נסיעתו, התקרב אל המנוח, ונאשמים 3 ו-4 ירו באקדחים לעבר המנוח וגרמו למותו. מותו של המנוח נגרם מנזק חמור שגרמו הקליעים, שפגעו בחלק גופו העליון.
8. לאחר הירי נמלטו נאשמים 4,3 ו-5 ברכבם לכיוון מגרש הכדורגל, ועבד נמלט אחריהם ברכבו. בהגיעם לאזור המגרש, הציתו נאשמים 4,3 ו-5 את הרכב בו נסעו, במטרה להעלים ראיות, נכנסו לרכבו של עבד ונמלטו מהמקום.
9. ביום 13.9.12 העביר נאשם 1 לעבד מעטפה ובה 40,000 ₪, על מנת שיעבירה לנאשם 3 כתשלום על ביצוע התכנית, עברו ועבור נאשמים 4 ו-5. עבד עשה כן.
10. בגין העובדות שפורטו לעיל, ועל יסוד הודייתם, הורשעו הנאשמים בעבירות שלהלן:
- נאשם 1 -
1. קשירת קשר לבצע פשע (חבלה) - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 [החוק].
2. סיוע לחבלה בכוונה מחמירה - עבירה לפי סעיף 329(א)(1) + 31 לחוק.
- נאשם 2 -
1. קשירת קשר לבצע פשע (חבלה) - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

2. סיוע לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 333 + 335(א) + 31 לחוק. נאשמים 3 ו-4 -
1. קשירת קשר לבצע פשע (חבלה) - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.
2. הריגה - עבירה לפי סעיף 298 + 29 לחוק.
3. עבירות בנשק - עבירה לפי סעיף 144(א)+(ב) + 29 לחוק.
4. הצתה - עבירה לפי סעיף 448(א) רישא + 29 לחוק.
5. שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 + 29 לחוק. נאשם 5 -
1. קשירת קשר לבצע פשע (חבלה) - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.
2. סיוע להריגה - עבירה לפי סעיף 298 + 31 לחוק.
3. עבירות בנשק - עבירה לפי סעיף 144(א)+(ב) + 29 לחוק.
4. הצתה - עבירה לפי סעיף 448(א) רישא + 29 לחוק.
5. שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 + 29 לחוק.
- ההסדר לעניין העונשים
11. במסגרת הסדר הטיעון כאמור, הגיעו הצדדים להסכמות לעניין העונש, כדלקמן:
- נאשם 1 - עונש מוסכם של 8 שנות מאסר בפועל מיום מעצרו. כמו כן טיעון חופשי באשר לשאר רכיבי הענישה.
- נאשם 2 - עונש מוסכם של 7 שנות מאסר בפועל מיום מעצרו. כמו כן טיעון חופשי באשר לשאר רכיבי הענישה.
- נאשמים 3 ו-4 - טיעון בטווחים של 17-23 שנות מאסר בפועל מיום המעצר. כמו כן טיעון חופשי באשר לשאר מרכיבי הענישה.
- נאשם 5 - טיעון בטווחים של 8-11 שנות מאסר בפועל מיום מעצרו. כמו כן טיעון חופשי באשר לשאר רכיבי הענישה.
12. הורנו על קבלת תסקיר שירות מבחן לגבי נאשמים 3, 4 ו-5 שבמועד ביצוע העבירות טרם מלאו להם 21 שנים. תסקיר בעניין נאשם 3
13. הנאשם בן 23, רווק. עצור בגין העבירות הנוכחיות מחודש ינואר 2013. בפני קצין המבחן תיאר הנאשם שינוי חיובי שעובר במסגרת המעצר, התרחק מדמויות שליליות ואף קיבל תפקיד של תומך בעצורים השוהים בהשגחה, בשל התנהגותו הטובה ושיתוף פעולה עם שב"ס.

14. עובר למעצרו התגורר נאשם 3 בבית הוריו בעכו. הוא הצעיר מבין 4 אחים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, במגמה מקצועית אך ללא תעודת מקצוע. לדבריו, חווה קשיים חברתיים במהלך לימודיו, והיה נתון להשפעה של דמויות חברתיות שליליות מתוך צורך בשייכות חברתית. לאחר סיום לימודיו השתלב בעבודה במפעלים שונים באזור מגוריו ועזר לאביו בעבודתו כמסגר. מתיאוריו עולה כי שמר על רצף תעסוקתי, אם כי התקשה לגלות יציבות במקום עבודה אחד לאורך זמן. הנאשם תיאר את משפחתו כנורמטיבית עם אווירה חיובית, שהעניקה לילדיה חינוך לערכים של כבוד, מחויבות, עבודה ושמירה על החוק. כן תיאר קשר חיובי עם בני משפחתו ותמיכה והכוונה מצד הוריו. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם חש רגשות אשם כלפי משפחתו ולכן נוטה לאידיאליזציה שלה ולהפחתה בערך עצמו. הנאשם שלל קשיים בקשר עם בני משפחתו, מצוקה כלכלית או אירועים טראומטיים בעברו, אשר היו יכולים להוות גורמי לחץ ולהשליך על התפתחותו האישית. שני הוריו עובדים.
15. לחובת נאשם 3 הרשעה אחת משנת 2012 בגין עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. ביחס לעבירות נשוא התיק הנוכחי, הודה בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום ומסר כי הסכים לפגוע במנוח, אם כי לא להרגו, בשל רצונו להרוויח "כסף קל". זאת, מבלי שהיה מודע לחומרת השלכות מעשיו ומבלי לחשוב על המנוח, אלא על הרווח הכספי בלבד. כיום מביע צער וחרטה על מעשיו, בעיקר בשל המחיר הגבוה שהוא ומשפחתו, וכן המנוח ומשפחתו, נאלצים לשלם.
16. במסגרת גורמי הסיכון המגבירים את הסבירות להישנות התנהגות בעייתית בעתיד ציין שירות המבחן כי להתרשמותו, הנאשם סובל מדימוי עצמי נמוך ומתקשה בתהליך גיבוש זהות עצמאית ונפרדת עם מוקד שליטה פנימי על חייו. לכן גם מתקשה לחוש אמתיה לאחר ומתנהל מתוך צרכים ודחפים מידיים, ללא יכולת לבחון את השלכות מעשיו על האחר. להתרשמותו, הנאשם היה מסוגל להתחבר במידה מסוימת לחומרת מעשיו, רק לאחר שנאלץ לשלם עליהם מחיר ממשי, בעצם שהותו במעצר. בצד זאת, צוין כי הנאשם מדווח על תחושות חרטה ואשמה כלפי משפחתו, המחברות אותו לצורך בשינוי חיובי בחייו, דבר שבא לידי ביטוי בהתנהגותו החיובית במסגרת המעצר. אלה עשויים להצביע על קיום פרמטרים המפחיתים את הסבירות להישנות מעורבות פלילית בעתיד.
17. בהתחשב בחומרת העבירה, ובהיעדר סימנים מיוחדים של מצוקה חריגה מעצם שהותו מאחורי סורג ובריח, המלצת שירות המבחן היא למאסר בפועל שיחברו באופן ממשי לחומרת מעשיו. כן הומלץ, כדי להפחית סבירות התנהגות דומה בעתיד ובהתחשב בגילו הצעיר, לבחון שילובו בתהליך שיקומי במסגרת בית הסוהר.
- תסקיר בעניין נאשם 4
18. בתסקיר שירות המבחן מיום 17.11.14 צוין, כי הנאשם רווק בן 20, לפני מעצרו התגורר בבית הוריו בעכו. נאשם 4 נמצא במעצר בגין תיק זה. במהלך מעצרו הועבר להפרדה בשל היותו מאוים מצד עצורים אחרים, מסיבות שאינן ברורות לו, לדבריו. הנאשם תיאר את שהותו באגף ההפרדה כקשה עבורו והביע רצונו לחזור לאגף רגיל, שם יוכל להשתלב בתוכנית שיקומית.

19. הנאשם הוא הצעיר מבין 5 אחים, הוריו עובדים. הוריו נחו עבדו דמויות משמעותיות שדאגו לו וטיפלו בו לאורך חייו. הנאשם תיאר מערכת יחסים חיובית עם בני משפחתו ושלל קיום קשיים או אירועים טראומטיים, שהיו יכולים להשפיע על התפתחותו. יחד עם זאת, שיתף כי מגיל צעיר חווה עצמו כ"כבשה שחורה" במשפחתו, בהיותו היחיד שגילה קשיים בלימודים או בהתנהגות. לכן, נמנע מלשתף את משפחתו בקשייו ואף הסתיר מהם מצבו מתוך חשש לפגיעה בתדמיתו ובדימויו העצמי.
20. אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות. בהתייחס לעבירות נשוא התיק הנוכחי, הודה בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום ומסר כי הסכים לפגוע במנוח, אם כי לא להרגו אלא רק להפחידו או לפצוע אותו, בשל הצורך שלו להוכיח לשותפיו כי הוא מסוגל לעמוד במשימה ומתוך צורך לחזק את תדמיתו ודימויו העצמי, מבלי שהייתה היכרות קודמת בינו לבין המנוח. הנאשם השליך את העדר שיקול הדעת בביצוע העבירה על פגיעה בראש שעבר קודם לכן, וחש שנוצל על ידי שותפיו לעבירה, שחלקם היו חבריו הקרובים ומודעים למצבו הבריאותי המורכב. הנאשם הביע צער על מעורבותו בעבירות, וזאת בשל המחיר הגבוה שנאלץ לשלם.
21. שירות המבחן התרשם מהנאשם כבעל אישיות לא בשלה ולא מגובשת, עם היסטוריה של קשיים בתפקוד, ככל הנראה בשל היעדר התייחסות הולמת לקשיי למידה בתקופת בית הספר. נאשם 4 חווה עצמו כילד חריג במשפחתו והתקשה לחוש שהוא מסוגל לשתף בקשייו ומצוקותיו. בנסיבות אלה, התקשה לפתח זהות עצמאית ונפרדת ולכן גם אינו מסוגל לקחת אחריות אמיתית על התנהלותו ומשליך לרוב את האחריות על מעשיו כלפי גורמים חיצוניים, כפי שבלט גם בהתייחסותו למעורבותו בעבירות הנוכחיות. לכך מתווספת היסטוריה של שימוש בסמים ומעורבותו בעבירת תעבורה של נהיגה ללא רישיון, שיתכן ובוצעה מתוך צורך להיתפס כבעל ערך. כל הפרמטרים הללו מצביעים על סיכון גבוה להישנות התנהגות עבריינית בעתיד.
- נוכח זאת, ובשל חומרת העבירות, המליץ שירות המבחן על עונש מאסר בפועל, שעשוי לחברו באופן מוחשי לחומרת מעשיו ולהרתיעו מהישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד.
22. לבקשת נאשם 4 וסנגוריו הועברה לקצינת המבחן חוות דעת רפואית בתחום הפסיכיאטריה-ניורולוגיה, שהתקבלה מטעמו של הנאשם, בתיק אחר. כמו כן הועברה לעיונה, באמצעות ב"כ המאשימה, תעודה רפואית מטעם הפסיכיאטר המחוזי, שקבע, בתיק האחר, כי הנאשם כשיר לעמוד לדין. בעקבות זאת התקבלה ביום 30.12.14 התייחסות נוספת של קצינת המבחן.
- קצינת המבחן ציינה כי היא מעריכה שהפגיעה הפיזית שעבר הנאשם והתוצאות הנלוות לה, "העצימו את הנטייה שלו להתנהגות בעלת מאפיינים אימפולסיביים שאפיינו אותו גם בעבר". עוד ציינה כי "התנהגות עבריינית יכולה להתרחש מעצם קיומו של קושי בהסתגלות לתפקיד חברתי-משפחתי בשל ומספק וייתכן והפעילות העבריינית של הנאשם היוותה ביטוי של חיפוש לא בשל אחר זהות ותפקיד".
- תסקיר בעניין נאשם 5

23. נאשם 5 רווק בן 21. טרם מעצרו (בחודש ינואר 2013) התגורר בבית הוריו בעכו. הנאשם עזב את לימודיו לאחר 11 שנות לימוד, על מנת לסייע בפרנסת משפחתו. הוא החליף מספר מקומות עבודה, אך שמר על רצף תעסוקתי. עובר למעצרו עבד במשך כחודשיים כמסגר, ותכנן ללמוד בקורס מסגרות ולקדם עצמו בתחום זה.
24. הנאשם הינו הצעיר מבין 7 אחים, הוריו אינם עובדים, אביו סובל מבעיות רפואיות ומתקיים מקצבת הבטחת הכנסה מטעם המוסד לביטוח לאומי. הנאשם תיאר מערכת משפחתית חיובית ומסר של איש ממשפחתו אין עבר פלילי. כן מסר כי הוריו חוו תחושות הלם, זעזוע וכעס בעקבות מעורבותו בעבירות, אולם כיום מהווים עבורו גורמי תמיכה ומגיעים לבקר בבית המעצר.
25. הנאשם תיאר תפקוד תקין במסגרות שונות לאורך חייו, כולל בבית הספר. עד למעצרו הקדיש את זמנו לעבודה ולסיוע בפרנסת משפחתו. אין לו הרשעות קודמות. בהתייחס לעבירות נשוא הדיון הנוכחי, הודה באופן חלקי בביצוען. לדבריו, קרובי משפחתו נאשמים 3 ו-4 ביקשו ממנו להסיעם במטרה "להפחיד משהו", מבלי שהיה מודע לכוונותיהם, והסכים לבקשתם מתוך תחושת מחויבות משפחתית וללא ציפייה לתמורה כספית. הוא שמע יריות, אך רק לאחר חזרתו לביתו הבין כי היה מעורב בהריגת הקורבן. הנאשם ביטא חרטה על התנהגותו ותוצאותיה וגילה מודעות גבוהה ביחס למשמעות מעשיו ואמפתיה כלפי בני משפחתו של הקורבן. כן ביטא רצון להשתלב בהליך טיפולי בין כותלי בית הסוהר, במטרה לקבל תמיכה והכוונה ולהימנע מהתנהגות עוברת חוק בעתיד.
26. כגורמי סיכוי לשיקום נאשם 5 צוינו היעדר עבר פלילי, תחושת אחריות שגילה כלפי בני משפחתו, ושיאיו של לקיים אורח חיים נורמטיבי.
- כגורמי סיכון צוינו חוסר יציבותו במסגרת התעסוקתית והעובדה כי לא השלים 12 שנות לימוד, בנוסף לקווים אימפולסיביים בהתנהגותו, כפי שבאו לידי ביטוי בעובדות כתב האישום המתוקן. הנאשם הצטייר כמי שנמצא בשלבי גיבוש זהותו, בעל קווים ילדותיים, בהתאם לגילו הכרונוולוגי. שירות המבחן התרשם מפער בין התפתחותו התקינה והימנעותו מפריצת גבולות החוק בעבר, לבין התנהגותו החריגה המתוארת בכתב האישום. הנאשם התקשה להסביר פער זה אך מסר כי לא היה מודע להשלכות האפשריות של מעשיו.
- בהתחשב במאפייני אישיותו, היעדר עבר פלילי וההתרשמות כי כיום מגלה מודעות ביחס לחומרת התנהגותו, העריך שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון נמוכה להישנות התנהגות אלימה בעתיד.
- בשל חומרת העבירות, המליץ שירות המבחן על ענישה מוחשית בדמות מאסר, שיש בכוחו לסמן גבולות ברורים ומחירים להתנהגותו. כן המליץ על שילובו בהליך טיפולי בין כותלי בית הסוהר.
- ראיות לעניין העונש

27. ב"כ המאשימה הגישו גיליון ר"פ של נאשמים 2 ו-3.
28. כמו כן העיד מר מוחמד הנבזי, אביו של המנוח ואף הגיש מכתב מטעמו. אביו של המנוח סיפר כי גידל את בנו, טיפח אותו ושמר עליו מכל רע. "ולבסוף לקחו לי בשר מהגוף שלי. זה כואב. אני לא יושן לא לילה ולא יום". הוא ביקש שייעשה צדק וכי הנאשמים יקבלו "כמה שיותר עונש כבד". במכתבו (מע/1) ציין כי הסכסוך בכפר עם בני משפחת כיאל גבה קרבות ומשפחות ידעו כאב, אבל הוא שילם מחיר כבד ביותר ואיבד את מי שהיה אמור להמשיך את שמו על האדמה. השושלת שלו נגדעה בכאב, שקשה לתארו במילים.
29. מטעם הנאשמים האחרים הוגשו מסמכים במסגרת הטיעון לעונש ויפורטו בהמשך.
- מטעם נאשם 2 העיד עו"ד עלי ניג'אם, שהעיד כי ייצג בפרשה הנדונה, ביחד עם עורכת דין נוספת, את מועתצם. בינואר 2013 התקשר חוקר מהימ"ר לביתו וזימן אותו להגיע בכובעו כבן משפחה ולשוחח עם מועתצם. לדבריו אמר לחוקר שהוא עורך-דין בתיק והחוקר ביקשו שיבוא למחרת. למחרת הגיע עם עורכת הדין למשרדי הימ"ר בחיפה. הוא הועלה למעלה ואילו לעורכת הדין הורו להישאר למטה. הוא שוחח עם מועתצם וכפי הנראה השיחה הוקלטה. לדבריו מדובר בתרגיל כואב, אין לו ניסיון עשיר בהליך פלילי "זה מערער את אמינותי וזה מאוד פגע בי אישית כעורך דין".
- טיעוני הצדדים
30. ב"כ המאשימה ביקש מבית המשפט לכבד את הסדר הטיעון המשקלל את הבעיות בראיות ואת הסיכונים של הצדדים. הסדר הטיעון הוא ראוי ומאוזן, לוקח בחשבון את החלק היחסי של כל אחד מהנאשמים באירוע שהוביל למותו של המנוח, את הנסיבות האישיות שלו ואת עברו הפלילי. מכלול התנהלותם, כמפורט בכתב האישום המתוקן מלמד על התנהלות עבריינית מוקפדת ומתוחכמת המעידה "על מסוכנתם ואופיים העברייני של כל אחד מהנאשמים, אשר שותפים כל אחד בחלקו הוא בתוכנית לפגוע במנוח, תוכנית שבסופו של יום הביאה למותו".
31. הפרקליט ציין כי המנוח היה יליד 1985, בן 27 במותו, הותיר אחריו הורים, אח ו-4 אחיות. הורי המנוח איבדו את היקר להם מכל. לא ניתן לאמוד סבל של הורים. אין ספק כי לא ניתן למחוק את התמונה שנחרטה בראשו של האב שהגיע לזירה וראה את בנו מוטל על הכביש וגם לא את שיחת הטלפון, דקות לפני הירי בין המנוח לבין אמו.
32. עוד טען, כי נאשמים 1 ו-2 הם בעלי הסכסוך עם המנוח. המאשימה רואה חשיבות גדולה לכיבוד ההסדר מתוך תקווה אמיתית שכיבודו, דברי אביו של המנוח, הקורבנות שהסכסוך כבר גבה, כל אלה יביאו לאיזו שהיא הבנה שבסופו של יום הסכסוך הזה ייגמר.
- לגבי נאשמים 3-5, ביקשה המאשימה לגזור את העונש ברף העליון של הטווחים שבהסדר. מדובר באנשים שלא היה להם סכסוך עם המנוח וביצעו את המעשים לצורך דימוי גברי, סוג של חובה משפחתית וממניע של כסף קל.

ב"כ המאשימה הדגיש, כי על בית המשפט להעביר מסר ברור וחד משמעי, כי כשעושים שימוש בנשק לצורך פתרון סכסוך ומביאים למותו של אדם, העונש יהיה כבד, מקסימלי ומרתיע.

33. כמו כן התבקשנו להטיל על כל אחד מהנאשמים גם מאסר מותנה ולחייב כל אחד מהם בתשלום פיצוי גבוה למשפחת המנוח, פיצוי מקסימלי בהתאם לחוק, "שיהיה בו ולו במעט כדי לבטא את הסבל והכאב שנגרם למשפחה".

בשים לב לכך שתפקידו של נאשם 5 היה לעקוב אחר המנוח ברכב ולמלט את היורים באמצעות רכב וכי שימש אחד הנהגים בתיק, ביקשה המאשימה לשלול את רישיון הנהיגה שלו לתקופה ארוכה.

34. ב"כ המאשימה הביא לעיוננו את גזר דינו של עבד, שנדון בבית משפט זה, בפני מותב אחר, בת"פ 15741-02-13. עבד הודה, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, שהושג בשלב שלאחר שניתן צו סיכומים. כתב האישום המתוקן כלל את חלקו של עבד בפרשה הנדונה בפנינו (אישום ראשון) וכן אישום שני, בגין אירוע שקדם בשלושה חודשים וחצי (28/5/12). עבד ירה ביחד עם אחרים (שאינם הנאשמים דנן), לעברו של המנוח מספר כדורים, בכוונה לגרום לו לחבלה חמורה. עבד והאחרים נמלטו מהמקום וכשהבחינו במנוח, שהגיע לקבל טיפול במוקד רפואי, ירו לעברו פעם נוספת ושני קליעים פגעו בעכוזו. המנוח נזקק לניתוח ולטיפול בבית חולים. בגין אישום זה עבד הורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה ועבירות בנשק.

בגין חלקו של עבד בפרשייה נושא כתב האישום שבפנינו (האישום הראשון), הוא הורשע בעבירות של קשירת קשר לבצע פשע (חבלה), סיוע להריגה, עבירות בנשק, הצתה ושיבוש מהלכי משפט, לפי סעיפים 499(א), 298 + 31, 144(א) + (ב) 29, 448(א) רישא 29 + ו- 244 + 29 לחוק העונשין.

ההסדר כלל טווחי ענישה, בין 12 ל- 15 שנות מאסר בפועל בגין האישום הראשון ו- 6 עד 8 שנות מאסר בפועל, בגין האישום השני.

בית המשפט גזר על עבד, ביום 11/12/14, עונש של 13 שנות מאסר בגין חלקו באירוע דנן, קרי נשוא האישום הראשון בעניינו של עבד ו- 6 שנות מאסר בגין האירוע נושא האישום השני. בית המשפט הורה כי העונשים ירוצו באופן מצטבר, כך שעבד ירצה 19 שנות מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.

35. ב"כ המאשימה ציין כי בית המשפט יחס חומרה רבה לחלקו המשמעותי של עבד בסיוע לאחרים, אך התחשב לקולא בתרומה המשמעותית של עבד לחשיפת המעורבים, שהינם הנאשמים שבפנינו. עוד טען כי ניתן להשוות את עניינו של עבד לזה של נאשם 5 ולכן המאשימה סבורה כי יש לגזור עונשים ברף העליון. כמו כן הוטל על עבד לשלם פיצויים בסך 60,000 ₪ למשפחת המנוח, תוך שבית המשפט לקח בחשבון שמדובר בעבירה רבת משתתפים וכי גם האחרים, יש להניח, יחויבו בתשלום פיצויים.

36. הסנגורים של כל הנאשמים בטיעוניהם, הדגישו את קיומם של קשיים משמעותיים בראיות לגבי כל אחד מהנאשמים. לטענתם, גם המאשימה הסכימה לאורך כל ההליך, למן השלב של המעצר, הבקשות להארכת מעצר עד תום ההליכים וגם בפני בית המשפט העליון, שיש בעיות משמעותיות בראיות. זאת לעומת הראיות הברורות בעניינו של עבד, שכללו את הודייתו במשטרה.

לטעמם, קשיים בראיות ומחדלי חקירה אמורים להשתקף ולהילקח בחשבון לטובת הנאשמים בגזירת דינם. בעוד שעבד הודה בכתב אישום מתוקן בשלב שהסתיימה שמיעת הראיות, לרבות עדויות ההגנה, ההסדר בעניינם של הנאשמים דנן, הושג בשלב שטרם הסתיימה פרשת התביעה. התיק דנן התנהל במשך כשנתיים וחצי, נוכח כשלים בצורת החקירה והבעייתיות בחומר החקירה. נחסך זמן שיפוטי רב, שכן ההליך היה בעיצומו ועתיד היה להימשך עוד זמן רב. הסדר הטיעון עם עבד הושג בזכות ההסדר שהושג בתיק זה, וכך זכה עבד להקלה ממשית.

נוכח הראיות הגולמיות הרעועות, לא היה מנוס אלא לנהל את התיק, היה מה להציג בפני בית המשפט. נוכח הקושי בראיות, עצם קבלת אחריות ע"י הנאשמים צריכה לקבל ביטוי לקולא בגזר דינם.

ב"כ הנאשמים הגישו אסופות פסיקה התומכות בטענתם כי יש מקום לגזור עונשים ברף התחתון של הסדר הטיעון.

37. ב"כ נאשם 1 ביקש לאמץ את העונש שבהסדר הטיעון. הוא הדגיש שלנאשם עבר נקי ועד ביצוע העבירה חי חיים נורמטיביים. הוא הגיש אסופת מסמכים, מהם עולה כי נאשם 1 היה בעלים וניהל קיוסק בבית ספר בכפר במשך שנים רבות. אשתו שעבדה שם כשכירה המשיכה לנהל את העסק. היא מטופלת בילד קטן והכנסות העסק קטנו. כמו כן הוגש דף מחשבון הבנק של הנאשם מחודש נובמבר 2014. הסנגור ציין שהנאשם אב לשלושה ילדים ומצבו הכלכלי "רחוק מלהיות משביע רצון". נוכח תקופת המאסר הארוכה הצפויה, ביקש להימנע מלהטיל עליו פיצוי כלשהו ולחלופין, פיצוי סימלי בלבד. לדבריו אין מקום ללמוד מהפיצוי שהוטל על עבד, שהורשע בעבירות חמורות יותר. הסנגור ביקש כי נמליץ על כלא שיקומי, נוכח עברו הנקי של הנאשם.

38. נאשם 1 ב"דברו האחרון" אמר שאין לו מה לומר.

39. ב"כ נאשם 2 הרחיבה באשר לקשיים הראיתיים בעניינו של נאשם 2 והדגישה כי בשלב בו מסר עבד את הודאתו הראשונה בפני המדובב, הוא לא הפליל את נאשם 2 וכי רק לאחר שהמטרה "הכניסה" לעבד את שמו של נאשם 2, הוא הפליל אותו. עבד סירב להעיד בפני בית משפט זה ושתק על דוכן העדים. גם חוקר המטרה הודה שנאשם 2 לא היה המתכנן. עו"ד עלי ניג'אם הובא כעד הגנה, כדי להראות את תרגיל החקירה שעשתה המטרה, שהקליטה שיחה בין עורך-דין ללקוח.

לעניין נסיבותיו האישיות של נאשם 2, הוסיפה הסנגורית כי הוא בן 45, אב לילד אחד ולאשתו שתי בנות מנישואיה הראשונים, בהן תמך ואותן כלכל. הבנות התחתנו לאחרונה והוא לא זכה להיות בחתונתן. אביו חולה סכרת ואמו חולת סכרת ולחץ דם (הוגשו מסמכים רפואיים). לנאשם 5 אחיות ו-4 אחים, כולם עובדים ומתפקדים. לנאשם בעיות בכתף, פריצת דיסק בגב והוא סובל מבעיות בברכיים. לטענתו, איננו מקבל טיפול הולם בכלא. הוגשה תעודת רפואית. כמו כן הוגשו מכתבו של רופא ומנהל מרפאת קופת חולים (סע/3), המכיר את נאשם 2, כמי שהשתתף עמו בועדות סולחה ותרם תרומה משמעותית לפתרון סכסוכים בין צדדים; ומכתבו של עובד משרד הפנים, מפקח אזורי על המקומות הקדושים של העדה המוסלמית, שאף הוא הכיר את הנאשם כחבר בועדות סולחה וציין שמדובר "באדם ישר", שמואס בקיפוח ואשר מאוד אוהב לעזור לאחרים. הוא ציין כי נאשם 2 מילא תפקיד חשוב בישוב סכסוכים.

הסנגורית ביקשה שתינתן המלצה בענין שיקום, על מנת שהנאשם שהינו שבע מאסרים ותפקודו במעצר היה ללא בעיות, יוכל לחזור מהר לבני משפחתו.

40. נאשם 2 טען כי נעשו "תרגילים" בחקירה וכי הוא מבקש שנבדוק את הדברים לעומק. הראיות נגדו לא ברורות, הוא ביקש כי בהתאם לראיות נחליט אם לגזור עליו עונש כבד יותר או קל יותר מהמוסכם.
41. בהמשך פנתה אלינו הסנגורית ואמרה שמהרגשות, הנאשם לא הצליח לומר את דבריו והוא מבקש להגיש "את דבריו בכתב לעניין הכשלים שהיו בחקירה. אין בדבריו משום חזרה מהודיה או בקשה כזו". דברי הנאשם בכתב הוגשו (סע/5).
- במכתבו מפרט הנאשם קשיים ומחדלים שנעשו לטעמו במסגרת החקירה בעניינו. עוד ציין שם כי לא היה לו כלל מניע.
42. בתום דיון שמיעת הטיעונים לעונש ולאחר שכבר נקבע מועד להשמעת גזר הדין, פנתה וביקשה ב"כ נאשם 2, בנוכחות שאר באי-כח הנאשמים, להעלות את נאשם 2 פעם נוספת לאולם בית המשפט. זאת מאחר שבסיום הישיבה הביע נאשם 2 בפניה תרעומת על הסדר הטיעון וביקשה שנברר מפיו, אם הוא עומד על הסדר הטיעון או שמא בפיו בקשה אחרת.
- בתגובה לדבריה אמר נאשם 2 שהוא מבקש כי אנחנו נחליט אם מגיע לו 7 שנות מאסר וכי אם לא מגיע לו נורה על שחרורו. הוסיף כי "מקובל עלי לעשות את העסקה ולהיפטר מהתיק הזה". כשנשאל מה הוא מבקש היום, השיב תחילה תשובה בלתי ברורה וציין שהוא מסכים לכל מה שנחליט. אם מגיע לו 7 שנים או פחות מכך.
43. בעקבות זאת בא-כח המאשימה ציין כי דברי נאשם 2 אינם ברורים, אך הוסיף כי ככל שהוא מבקש לחזור בו מההסדר, המאשימה מתנגדת לכך. מדובר בתסריט חוזר, הוסברו לנאשם יותר מפעם אחת טיבו של ההסדר והעובדות בהן הוא הודה והוא אישר כי הוא מבין את ההסדר ומקבל אותו, מודה בעובדות כתב האישום המתוקן ואף חתם על ההסדר בכתב. עוד ציין, כי נוהל מו"מ ארוך ובסופו של דבר המאשימה הסכימה לכך שנאשם זה יקבל את העונש הנמוך ביותר. נגד נאשם זה עדויות של שני עדים המפלילים אותו באופן ברור ומוחלט. ב"כ המאשימה טען, כי הסדר הטיעון משקלל את כל הקשיים בראיות שפורטו במכתבו של נאשם 2 וכי יש מקום לכבד את הסדר הטיעון.
44. לאחר מכן פנינו פעם נוספת אל נאשם 2 ושאלנו אותו האם הוא מבקש לחזור בו מההודיה ומההסדר ועל כך השיב הנאשם בשלילה.
45. ב"כ נאשם 3 טען, כי יש מקום לגזור עונש בהתאם לרף התחתון, קרי, 17 שנות מאסר. זאת גם בהשוואה לגזר דינו של עבד - 19 שנה בגין שני אישומים. בפרט, כאמור, נוכח הקשיים בראיות בעניינו של נאשם 3, לעומת העדרם בעניינו של עבד.
- עוד הדגיש, כי למעט הרשעה מינורית משנת 2002, בגין הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עברו של הנאשם נקי. מדובר במאסר ראשון ויש להתחשב גם בגילו הצעיר. עוד הפנה לכך שהנאשם הודה והביע חרטה, לתסקיר החיובי ולהמלצה לשלב את הנאשם בכלא שיקומי.

ב"כ נאשם 3 הפנה לפסיקה, במסגרתה הוטלו אף עונשים קלים יותר בעבירות דומות. עוד טען, כי בפסקי הדין שהציג ב"כ המאשימה נכללים עונשים קלים אף יותר מהעונש ברף התחתון. כמו כן טען, שבהסדר הטיעון עם עבד הסכימה המאשימה כי גם עונש מאסר בן 18 שנים, בגין שני האישומים, שהוא הרף התחתון, נמצא במתחם הסבירות. לפיכך, עונשו הראוי של נאשם 3 לא אמור לעלות על 17 שנות מאסר, גם בשים לב לגילו ולתסקיר החיובי.

46. נאשם 3 ב"דברו האחרון" ביקש להקל בעונשו, ציין שהוא צעיר ואף היה צעיר יותר בעת ביצוע המעשים. בני משפחתו מבוגרים וזקוקים לו בבית. ביקש להקל בעונשו והוסיף כי הוא מתחרט על מעשיו.

47. ב"כ נאשם 4 הפנתה לתסקירי שרות המבחן ולתעודות רפואיות (מיום 27/4/12 עד 2/5/13) ולתמונות המתעדות את מצבו של נאשם 4, בעקבות תאונת דרכים קשה שעבר. ביום 27/4/12 היה נאשם 4 מעורב בת"ד קשה. הוא איבד את ההכרה וסבל מדימום ושביר בראשו, קרע בטחול, שבר בעצם הבריח ופגיעה בריאה. נזקק לניתוח ולטיפול רפואי.

ב"כ נאשם 4 טענה כי הוא שהה 3 חודשים בטיפול נמרץ והיה על ערש דווי ובעזרת רופאים ניצלו חייו. עוד טענה הסנגורית שנאשם 4 היה בן 18 בעת ביצוע המעשים ונוכח מצבו הבריאותי והקושי שלו מבחינה חברתית, נגרר אחרי אחרים. היא ביקשה להתעלם מניתוח חוות הדעת הפסיכיאטרית שנעשה ע"י קצינת המבחן.

גם ב"כ נאשם 4 הפנתה לגזר דינו של עבד, שהינו בעל עבר פלילי ונדון בגין שני אירועים שכללו תכנון, בעוד שהנאשם דן צעיר, בעל עבר נקי ונוכח מצבו הבריאותי, ראוי לגזור עליו עונש ברף הנמוך שבמתחם המוסכם.

48. נאשם 4 אמר כי הוא הודה בביצוע העבירה וכי לקח אחריות מלאה על מעשיו. הוא ביקש שבית המשפט יתחשב בו, במצבו הבריאותי והוסיף כי הוא מתחרט מכל הלב על מה שעשה.

49. ב"כ נאשם 5 ציין, כי הנאשם היה בן 19 ו-7 חודשים בעת ביצוע העבירה. הוא הפנה לעדותו של החוקר המרכזי בתיק ותנועות הראש בחקירה המצולמת, בקשר לזיהויו של נאשם 5. לדבריו בגזירת הדין יש מקום להקל עקב מחדלי חקירה ופגיעה בזכות נאשמים ואף הפנה לפסיקה בנושא זה. עוד טען הסנגור כי חלקו של הנאשם קטן יחסית. הוא לא הגה את הרעיון וחלקו במה שקדם לביצוע היה קטן מאוד. לטעמו, חלקו אינו עולה על זה של נאשם 1 ועונשם אמור להיות זהה.

ב"כ הנאשם טען, כי העונש ברף התחתון, קרי 8 שנות מאסר, הינו עונש ראוי שיש בו כדי למצות את כל מטרות הענישה. הוא הדגיש, שהנאשם בן להורים בני מעל 60, הם 7 אחים, הנאשם רווק ומצבו הכלכלי רע מאוד. רמת המסוכנות שלו להישנות התנהגות אלימה, נמוכה, כמצוין בתסקיר שרות המבחן. הסנגור טען שאין מקום לשלול את רישיונו של נאשם 5, כפי שגם לא נשלל רישיונו של עבד. עוד הוסיף כי, שלא כמנהגה, המאשימה לא הזכירה את סעיף 43 לפקודת התעבורה בכתב האישום ודרישת הפסילה לא עלתה בשיחות בין הצדדים.

עוד ציין כי על עבד הוטל פיצוי בסך 60,000 ₪ בגין שני אישומים, כשבאישום השני לנאשמים דן לא היה חלק. הסנגור הפנה גם לפסקי דין במסגרתם הוטלו עונשי מאסר בין 4 וחצי ל-8 שנות מאסר וחזר וציין, כי העונש הראוי הינו 8 שנות מאסר, ברף הנמוך. עוד ביקש כי נמליץ על שילובו של הנאשם, כמצוין בתסקיר, בכלא שיקומי.

50. נאשם 5 "בדברו האחרון" אמר שהוא מצטער על מה שהיה, מבקש שנקל בעונשו ואמר שלא יחזור על מעשים כאלה. דיון

51. העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן, כמפורט לעיל, מתארות תכנית מפורטת לביצוע ירי נקמה במנוח, שביצועה גרם למותו של המנוח. נאשמים 1 ו-2 הם שביקשו לנקום במנוח ואילו נאשמים 3-5 הסכימו להשתתף בקשר שנרקם ולבצעו, למען בצע כסף. המעשים פגעו בערך ראשון במעלה - "קדושת החיים" וגרמו צער בל יתואר, למשפחת המנוח. מעשה ההריגה בוצע באמצעות נשק חם, שהוחזק שלא כדין ולווה בביצוע עבירות שונות, כמתואר לעיל.

52. אין חולק, כי קשיים בראיות ובעיות ממשיות, שהתגלו אף בפנינו במהלך שמיעת הראיות בתיק, הביאו בסופו של דבר להסדר הטיעון. עבירת הרצח בה הואשמו כל הנאשמים, הומרה בעבירות קלות יותר, והוסכם על עונשים או על מתחם ענישה, בהתאם לחלקו של כל אחד מהנאשמים, לעובדות בהן הודה ולעבירות בהן הורשע. בע"פ 1958/98 פלוני נ' מ"י, פ"ד נ(1) 577:

"בהתקיים איזון ראוי בין האינטרס הציבורי הפרטני והאינטרס הציבורי הרחב שהתביעה מייצגת, מצד אחד, לבין טובת ההנאה שניתנה לנאשם מצד אחר, יכבד בית-המשפט את הסדר הטיעון. בית-המשפט ישווה לנגד עיניו, בין היתר, את המגמה העקרונית לעידוד הסדרי טיעון".

בע"פ 6563/02 אלינסקי ואח' נ' מדינת ישראל (לא פורסם):

"התפיסה המקובלת גורסת שקיום קושי להוכיח את אשמתו של הנאשם מהווה שיקול שהתביעה רשאית להביאו בחשבון בהסכמתה להסדר טיעון באשר לענישתו של אותו נאשם. לכן, לא היה זה מן המידה לסטות מהסדר הטיעון המוסכם מן הנימוק שהעונש חורג מן העונש הראוי למעשים".

53. אין לנו ספק כי ב"כ הצדדים - המאשימה והסנגורים המלומדים, שקללו היטב בהסדר הטיעון הן את חומרת המעשים והן את הקשיים בראיות ומחדלי חקירה נטענים. אם במסגרת הכרעת דין נקבעות עובדות המלמדות על פגיעה ממשית בהליכי חקירה ואף על פי כן מורשע הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום, נכון ליתן לפגמים אלו משמעות בגזירת הדין - ע"פ 481/12 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 30.12.14).

שונה הדבר כאשר בעטיים של אותם קשיים מגיעים הצדדים להסדר שכבר שיקלל כל אלו.

מול חלק מטענות הנאשמים וסנגוריהם, לעניין פגיעה בזכויות במהלך החקירה, עמדו תשובות והסברי החוקרים. עובדות בעניין זה לא נקבעו.

הסדר הטיעון נכרת לאחר מו"מ ממושך, ולאחר מחשבה רבה ובהסכמת כל אחד ואחד מהנאשמים. עובר להודעה על כוונת הנאשמים להודות בעובדות כתב אישום מתוקן ולהודייתם בעובדות כתב האישום המתוקן (בישיבות נפרדות), וידאנו היטב וחזרנו וביררנו שכל אחד מהם מבין היטב את העובדות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, את פרטי ההסדר לגביו ואת משמעותו. זאת לאחר שגם הסנגורים הצהירו כי הסבירו זאת היטב למרשיהם והנאשמים אישרו זאת וחזרו ואישרו כי הם מבינים ומקבלים. הנאשמים אף חתמו על פרטי ההסדר שבכתב.

לפיכך איננו רואים לסטות מההסדר - מהעונשים המוסכמים שנקבעו ביחס לנאשמים 1 ו-2 וממתחם הענישה המוסכם, לגבי נאשמים 3-5.

54. נאשם 1 היה אחד מבעלי ריבו של המנוח ונטל חלק מלא בתכנון מפורט של הקשר לפגיעה במנוח באמצעות ירי ואף היה אחראי לביצוע התשלום למבצעים. בנוסף לעונש המאסר המוסכם, יש מקום להשית עליו תשלום פיצויים למשפחת המנוח ומאסר מותנה.

כל טענות הסנגור לעניין מצבו הכלכלי נשקלו על ידינו.

55. נאשם 2, אף הוא היה מסוכסך עם המנוח וקשר קשר עם הנאשמים האחרים לפגוע במנוח באמצעות ירי. הוא אף פעל במסגרת הקשר כמתואר בעובדות כתב האישום המתוקן שלעיל.

לנאשם 2 עבר פלילי עשיר הכולל הרשעות הן בעבירות נגד הרכוש, הן בעבירות אלימות ובעבירות סמים. הוא כבר ריצה מספר עונשי מאסר בפועל, חלקם ממושכים וחזר לסורו.

ההסדר בעניינו, בו עובדות כתב האישום והעונש, הם הקלים ביותר ביחס לאחרים, שקלל היטב את מלוא טענותיו לעניין הראיות, אותן ניסה באופן מניפולטיבי לחזור ולגולל בפנינו בשלב הטיעון לעונש, על אף הסכמתו להסדר שקבע, כאמור, עונש מוסכם.

בנוסף לעונש המאסר מוסכם, יש מקום להשית עליו תשלום פיצויים למשפחת המנוח ומאסר מותנה. הטענות לעניין מצבו הכלכלי נשקלו על ידינו.

56. נאשמים 3 ו-4 היו שותפים לקשר לפגוע במנוח באמצעות נשק ובפועל היו מי שירו והרגו את המנוח. לאחר הירי הציתו את הרכב הגנוב בו נסעו.

נסיבות הביצוע שכללו תכנון מדוקדק וביצוע באמצעות כלי נשק, של מי ששימשו "שכירי חרב" (אף לא הכירו את המנוח), הן חמורות ומצדיקות ענישה כבדה ומרתיעה.

לזכות הנאשמים הודייתם בעובדות כתב האישום המתוקן, חרטתם וגילם הצעיר. פרט להרשעה מינורית יחסית, עברו של נאשם 3 נקי ואילו לנאשם 4 עבר נקי. שקלנו לזכותם גם את האמור בתסקירי שירות המבחן וכן את התאונה הקשה שעבר נאשם 4 והשלכותיה. חלקם בביצוע העבירה זהה ולכן, על אף שחלק מהנסיבות האישיות איננו זהה, בהתאם לכלל של אחדות הענישה ראינו להטיל עליהם עונשים זהים, במסגרת מתחם הענישה המוסכם. ובנוסף מאסר מותנה ופיצויים.

57. נאשם 5

נאשם 5 היה שותף לקשר לפגוע במנוח וסייע לנאשמים 3 ו-4 להרוג את המנוח. הסיוע היה ממשי ופעיל. הוא נהג את הרכב הגנוב בו עקבו הוא ונאשמים 3 ו-4 אחר המנוח, ושממנו ירו נאשמים 3 ו-4 את היריות שהרגו את המנוח, לאחר שהאט את מהירות נסיעתו. לאחר מכן נמלט עמם מזירת האירוע ובצוותא הם העלו באש את הרכב הגנוב, במטרה להעלים ראיות.

לזכותו הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, חרטתו, גילו הצעיר, עברו הנקי, אורח חייו הנורמטיבי עד מעצרו ומצבו הבריאותי.

כיוון שרישיון הנהיגה של עבד, שהיה שותף לקשר ולמעקב אחר המנוח באמצעות רכב לא נשלל והמאשימה אף לא ביקשה זאת בעניינו, ובשים לב לתקופת המאסר המשמעותית, לא ראינו לשלול את רישיון הנהיגה של נאשם 5. בנוסף לעונש המאסר בפועל, בהתאם למתחם המוסכם, יש מקום להשית עליו תשלום פיצויים למשפחת המנוח ומאסר מותנה. הטענות לעניין מצבו הכלכלי נשקלו על ידינו.

סוף דבר - העונש

58. נאשם 1 - 10 שנות מאסר, מתוכן 8 שנות מאסר בפועל והיתרה על תנאי, לבל יעבור בתוך 3 שנים עבירת אלימות מסוג פשע ועבירות בנשק. תקופת המאסר תימנה מיום מעצרו, 9/1/13.

שלטונות שב"ס ישקלו שיבוצו של נאשם 1 בכלא שיקומי, ככל שיימצא מתאים לכך, זאת נוכח המלצת שרות המבחן. תשלום פיצויים בסך ₪ 50,000 למשפחת המנוח, באמצעות אביו של המנוח. הסכום ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ועוקבים. תשלום ראשון ביום 1.3.15. אי תשלום במועד יעמיד את מלוא היתרה לתשלום מיידי.

59. נאשם 2 - 9 שנות מאסר, מתוכן 7 שנות מאסר בפועל והיתרה על תנאי, לבל יעבור בתוך 3 שנים עבירת אלימות

מסוג פשע ועבירות בנשק. תקופת המאסר תימנה מיום מעצרו, 23/1/13.

שלטונות שב"ס ישקלו שיבוצו של נאשם 2 בכלא שיקומי, ככל שיימצא מתאים לכך, זאת נוכח בקשתו לעבור הליך שיקום. תשלום פיצויים בסך ₪ 50,000 למשפחת המנוח, באמצעות אביו של המנוח. הסכום ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ועוקבים. תשלום ראשון ביום 1.3.15. אי תשלום במועד יעמיד את מלוא היתרה לתשלום מיידי.

60. נאשם 3 - 21 שנות מאסר, מתוכן 18 שנות מאסר בפועל והיתרה על תנאי, לבל יעבור בתוך 3 שנים עבירת אלימות

מסוג פשע ועבירות בנשק. תקופת המאסר תימנה מיום מעצרו, 1/1/13.

תשלום פיצויים בסך ₪ 50,000 למשפחת המנוח, באמצעות אביו של המנוח. הסכום ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ועוקבים. תשלום ראשון ביום 1.3.15. אי תשלום במועד יעמיד את מלוא היתרה לתשלום מיידי.

61. נאשם 4 - 21 שנות מאסר, מתוך 18 שנות מאסר בפועל והיתרה על תנאי, לבל יעבור בתוך 3 שנים עבירת אלימות מסוג פשע ועבירות בנשק. תקופת המאסר תימנה מיום מעצרו, 17/1/13.

תשלום פיצויים בסך ₪ 50,000 למשפחת המנוח, באמצעות אביו של המנוח. הסכום ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ועוקבים. תשלום ראשון ביום 1.3.15. אי תשלום במועד יעמיד את מלוא היתרה לתשלום מיידי.

כמו כן ככל שנאשמים 3 ו-4 יבקשו לעבור הליך שיקום ישקלו שלטונות שב"ס התאמתם ויבחנו בקשה כזו באהדה.

62. נאשם 5 - 11 שנות מאסר, מתוך 9 שנות מאסר בפועל והיתרה על תנאי, לבל יעבור בתוך 3 שנים עבירת אלימות מסוג פשע ועבירות בנשק. תקופת המאסר תימנה מיום מעצרו, 9/1/13.

שלטונות שב"ס ישקלו שיבוצו של נאשם 2 בכלא שיקומי, ככל שימצא מתאים לכך, זאת נוכח בקשתו לעבור הליך שיקום והמלצת שירות המבחן.

תשלום פיצויים בסך ₪ 50,000 למשפחת המנוח, באמצעות אביו של המנוח. הסכום ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ועוקבים. תשלום ראשון ביום 1.3.15. אי תשלום במועד יעמיד את מלוא היתרה לתשלום מיידי.

63. נציין כי לעניין הפיצויים לא ראינו לקבוע מדרג שונה בין הנאשמים דן ואף הקלנו עמם ביחס לסכום שהוטל על עבד, בתיק המקביל, בשים לב למצב הראייתי והעובדתי השונה בתיק זה לעומת עניינו של עבד, שהודה ב-2 אישומים.

64. בשולי גזה"ד ברצוננו להודות לכל ב"כ הצדדים שהשכילו לנהל את התיק תוך שיתוף פעולה, עד להבשלת הסדר הטיעון המתבקש, ולהביע את תקוותנו, כי שרשרת הדמים בכפר תיפסק והערך החשוב של שמירת החיים, יקבל את המשמעות הראויה לו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ב"כ המאשימה ימציא למזכירות בית המשפט פרטי אבי המנוח, לצורך הפיצויים.

ניתן היום, כ"א טבת תשע"ה, 12 ינואר 2015, בנוכחות ב"כ המאשימה, הנאשמים ובאי כוחם.

ח. הורוביץ, שופט

[אב"ד]

א. טובי, שופט

ת. שרון-נתנאל, שופט